

11 12 2009

(Pc)

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD LABEM			
Došlo 27. 11. 2009			
..... krát rubr	přil.	
Kolký za		Kč	

(52 Nc 11076/2008)
14Co 554/2009-102

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Novákové a soudců Mgr. Martina Paška a Mgr. Lenky Havlíčkové v exekuční věci oprávněného: **Děti země – klub za udržitelnou dopravu** se sídlem Brno, Cejl 48/50, zastoupeného Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Praha 4, Ve Svahu 531/1, proti povinnému: **Ústecký kraj** se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, IČ 70892156, o uspokojení práva na nezastupitelné plnění, o odvolání oprávněného proti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 19.6.2009, čj. 52Nc 11076/2008-92, **t a k t o :**

I. Usnesení okresního soudu se **m ě n í :**

- a) ve výroku II. tak, že povinný je povinen uhradit soudní exekutorce Mgr. Martině Douchové se sídlem Tábor, Klokotská 126 na nákladech exekuce částku 7.735,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení,
- b) ve výroku III. tak, že povinný je povinen uhradit oprávněnému na nákladech řízení částku 4.246,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Pavla Černohouse.

II. . Povinný je povinen uhradit oprávněnému na nákladech odvolacího řízení částku 800,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Pavla Černohouse.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením okresní soud zastavil řízení o nařízení exekuce majetku povinného (výrok I.) , oprávněnému uložil povinnost uhradit exekutorce Mgr. Martině Douchové se sídlem Tábor, Klokotská 126 na nákladech exekuce částku 7.735,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení (výrok II.) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu

nákladů řízení (výrok III.). Rozhodnutí odůvodnil tím, že oprávněný vzal svůj návrh na nařízení exekuce zpět před zahájením jednání s tím, že povinný po podání návrhu listinou ze dne 30.3.2009 vymáhanou povinnost splnil. Byl zde tak dán důvod pro zastavení řízení dle § 96 o.s.ř. Pokud jde o rozhodnutí o nákladech exekutorky a nákladech účastníků zde uvedl, že „při zkoumání otázky zavinění musel posoudit všechny zjištěné skutečnosti a učinil závěr, že nelze přisvědčit názoru povinného, že oprávněný ke dni podání návrhu na nařízení exekuce neměl k dispozici exekuční titul. Tento zde byl. Pokud povinný namítá věcnou chybnost rozhodnutí, toto je zcela irelevantní, neboť Ministerstvo vnitra ČR bylo nepochybně v této věci odvolacím, tj. nadřízeným orgánem povinného a tento, byť by si myslel o správnosti rozhodnutí odvolacího orgánu cokoliv, byl povinen jej respektovat. Exekuční titul sice povinnému uložil povinnost zde specifikovanou žádost oprávněného „vyřídít“ bez uvedení konkrétního způsobu, ovšem z kontextu věci a již několika předchozích rozhodnutí v totožné věci je třeba dovodit, že opětovné vyřízení žádosti jejím odložením nebylo možné považovat za splnění zde uložené povinnosti. Následně však o totožné věci rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, který rozsudkem ze dne 25.2.2009 žalobu oprávněného proti povinnému na ochranu proti nečinnosti správního orgánu zamítl. Z odůvodnění tohoto rozsudku pak vyplývá, že krajský soud dospěl k závěru, že sama prvotní žádost oprávněného o poskytnutí informace nesplňovala podmínky dle zákona č. 106/1999 Sb. Po podání návrhu na nařízení exekuce tedy vznikla situace, kdy proti sobě stojí dvě rozhodnutí ve stejné věci, a to rozhodnutí správního orgánu (Ministerstva vnitra ČR) a rozhodnutí soudu. Za této situace je pak třeba upřednostnit právní názor soudního orgánu. Na základě uvedených skutečností proto dovodil, že zavinění ve věci nařízení a následného zastavení řízení o nařízení exekuce je na straně oprávněného, kterému tak uložil povinnost k úhradě nákladů exekuce“.

Proti tomuto usnesení, a to pouze proti nákladovým výrokům, podal včas odvolání oprávněný. Namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí okresního soudu. Zdůrazňuje, že k zastavení řízení o nařízení exekuce došlo na základě zpětvzetí návrhu oprávněným, který tak učinil proto, že po podání návrhu na nařízení exekuce povinný splnil vymáhanou povinnost. Zastavení řízení o nařízení exekuce tak nemá žádnou spojitost s rozsudkem zamítajícím žalobu proti nečinnosti. Okresní soud tak nesprávně právně posoudil skutečnosti, které skutečně byly důvodem pro zastavení řízení a zcela nepochopitelně za ně považuje skutečnosti jiné, se zastavením řízení nesouvisející (tj. správní rozsudek krajského soudu

v jiné věci). Navíc právní závěr okresního soudu o obsahu rozsudku krajského soudu je v příkrém rozporu s tímto rozsudkem, kterého se okresní soud dovolává. Navrhl, aby krajský soud změnil napadené usnesení okresního soudu, a to ve výroku II. tak, že povinnému bude uložena povinnost uhradit exekutorce Mgr. Martině Douchové náklady exekuce a ve výroku III. tak, že povinnému bude uložena povinnost uhradit oprávněnému náklady řízení.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v napadené části tj. ve výrocích II. a III., jakož i řízení vydání usnesení předcházejícího a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Podle ust. § 52 odst.1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle ust. § 254 odst.1 věty první o.s.ř. na výkon rozhodnutí se užije ustanovení předcházejících částí, není-li v této části uvedeno jinak.

Podle ust. § 146 odst.2 o.s.ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).

Pokud jde o náklady v exekučním řízení, § 87 odst. 1 exekučního řádu definuje náklady exekuce jako odměnu exekutora, náhradu jeho hotových výdajů, náhradu za ztrátu času při provádění exekuce, náhradu za doručování písemností, odměnu a náhradu nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního předpisu. Náklady exekuce a náklady oprávněného vymáhá v případě nařízení exekuce exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce (§ 87 odst. 4, § 88 exekučního řádu). Náklady exekuce hradí exekutorovi povinný (§ 87 odst. 3 exekučního řádu).

V dané věci nastala situace, kdy samo exekuční řízení bylo zastaveno. V této souvislosti nutno uvést, že exekuční řád, jako speciální předpis, neřeší problematiku nákladů

řízení v případě, že je zastaveno samo exekuční řízení. Je proto nutno v tomto případě aplikovat příslušná ustanovení občanského soudního řádu, jako obecného procesního předpisu (§ 52 odst. 1 exekučního řádu, § 254 odst. 1 o.s.ř.) a použít ustanovení § 146 odst.2 o.s.ř.

Podle tohoto ustanovení je zavinění na zastavení řízení nutno posuzovat výlučně z procesního hlediska, tedy podle procesního výsledku. Je-li důvodem k zastavení řízení zpětvzetí návrhu, tak žalobce (jiný účastník řízení) nezavinil zastavení řízení, jestliže vzal zpět návrh, který byl podán důvodně, pro chování druhého účastníka řízení. Důvodnost podání návrhu je zde rovněž třeba uvažovat procesně, (tedy z hlediska vztahu výsledku chování žalovaného- jiného účastníka řízení k požadavkům žalobce – jiného účastníka řízení); návrh je podán z tohoto hlediska důvodně i tehdy , jestliže žalovaný – jiný účastník řízení uspokojil žalobce – jiného účastníka řízení, ačkoliv k tomu neměl právní povinnost. V takovémto případě pak má žalobce – jiný účastník řízení právo, aby mu žalovaný- jiný účastník řízení nahradil náklady, které účelně vynaložil na uplatnění svého práva (srov. komentář k o.s.ř. - 5.vydání autorů Bureš, Drápal, Mazanec).

V projednávané věci oprávněný se návrhem na nařízení exekuce domáhal nařízení exekuce na majetek povinného podle vykonatelného příkazu vydaného Ministerstvem vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy ze dne 24.6.2008 čj. MV-50751-2/ODK-2008 k vymožení povinnosti vyřídit žádost oprávněného o poskytnutí informace zaevidovanou povinným pod č. 208315/2007. Oprávněný podáním ze dne 11.6.2009 vzal návrh na nařízení exekuce zpět s tvrzením, že povinný po podání návrhu na nařízení exekuce splnil vymáhanou povinnost, a to dopisem ze dne 27.3.2009. V tomto dopise se uvádí, že dne 30.11.2007 byla doručena hejtmanovi Ústeckého kraje žádost oprávněného o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., kdy tato žádost byla evidována pod č. 208315/2007. V závěrečném odstavci tohoto dopisu se uvádí, že k žádosti o informaci sdělují, že požadované informace nemá Ústecký kraj k dispozici (nedisponuje jimi). Podle rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy ze dne 24.6.2008, čj. MV-5075-2/ODK-2008 (exekučního titulu) bylo povinnému subjektu – Ústeckému kraji – přikázáno, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost občanského sdružení Děti země – klub za udržitelnou dopravu, o poskytnutí informací, zaevidovanou povinným subjektem pod č. 208315/2007 v bodě a) vyřídil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se krom jiného uvádí, že Ústecký kraj měl

v rámci vyřízení žádosti o informaci jasně uvést, zda požadovanými informacemi disponuje či nikoliv. Z uvedeného je tedy zřejmé, že povinný poté, co byl podán návrh na nařízení exekuce povinnost, jejíž splnění se oprávněný v tomto exekučním řízení domáhal, splnil. Za této situace povinný tedy procesně zavinil, že řízení o nařízení exekuce bylo zastaveno a je tak povinen uhradit náklady exekuce, jakož i náklady oprávněného.

Pokud jde o náklady exekutorky, tyto sestávají z odměny analogicky určené podle § 11 odst. 3 vyhl. č. 330/2001 Sb. v částce 3.000,- Kč, hotových výdajů v částce 3.500,- Kč podle § 13 odst. 1 uvedené vyhlášky a 19 % DPH podle § 87 odst. 1 exekučního řádu. Tyto náklady je tak povinný povinen uhradit soudní exekutorce do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Co se týče nákladů oprávněného tyto náklady sestávají z odměny advokáta podle § 12 odst. 1 bod 3 vyhl. č. 484/2000 Sb. v částce 2.500,- Kč, 5 režijních paušálů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. (příprava a převzetí věci, sepsání návrhu na nařízení exekuce, sepsání vyjádření k odvolání povinného proti usnesení o nařízení exekuce, sepsání vyjádření k odvolání povinného proti usnesení o uložení pokuty, účast na jednání před okresním soudem) a dále cestovného z Prahy do Ústí nad Labem a zpět vlakem při ceně jízdného celkem 246,- Kč. Povinný je tak povinen zaplatit oprávněnému na nákladech řízení částku 4.246,- Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce oprávněného (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Z vyložených důvodů odvolací soud proto usnesení soudu prvního stupně v napadených nákladových výrocích změnil (§ 220 odst. 3 o.s.ř.).

O nákladech odvolacího řízení rozhodl podle ust. § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o.s.ř. a v odvolacím řízení úspěšnému oprávněnému přiznal náklady advokátního zastoupení sestávající z odměny advokáta podle § 14 odst. 3 za použití § 18 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. v částce 500,- Kč a 1 režijního paušálu dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v částce 300,- Kč. Tedy náklady odvolacího řízení činí částku 800,- Kč a tuto částku je povinný povinen uhradit oprávněnému k rukám jeho zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1 o.s.ř.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Ústí nad Labem dne 23. září 2009

Za správnost vyhotovení:

Jaroslava Loukotová

4

JUDr. Jana Nováková v.r.

předsedkyně senátu